

[Skatteministeren]

synes at være et vigtigt instrument ved de virksomhedstømminger, der i den senere tid har været omtalt i dagspressen.

Jeg skal specielt vedrørende dette fænomen pege på, at de transaktioner, der er sigtet til, nemlig handel med overskudsselskaber, ikke er betinget af indholdet af danske beskatningsaftaler.

De kan gennemføres, uden at udlandet er involveret, men der er eksempler på, at skatteaftaler, der bygger på eksemptionsprincippet, er anvendt som et led i konstruktionen.

Jeg skal tilføje, at jeg er bekendt med problematikken omkring overskudsselskaber, og det overvejes for tiden, hvorledes de transaktioner, der har karakter af misbrug, kan bremses.

Spm. nr. S 776

Til *finansministeren* (23/4 93) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren i anledning af, at Finansministeriet i pjecen »The Danish Economy – Policies and Perspectives« forudser, at Norge vil have svært ved at undgå at få sin konkurrenceevne ødelagt af stigende inflation, efter at den norske kroners kurs er gjort flydende, oplyse den faktiske kursudvikling af den norske kroners værdi over for et vejet gennemsnit af Norges handelspartners valutaer angivet f.eks. som værdien for et år siden og nu?«

Begrundelse

På side 4 i nævnte pjece omtales de engelske, norske og svenske valutaer og det forhold, at de nu flyder over for valutaerne i EMS'en. I denne forbindelse sås der tvivl om, hvorvidt de pågældende lande kan styre prisudviklingen.

Denne spådom er for Norges vedkommende noget overraskende på baggrund af det forholdsvise beskedne fald af den norske kroners værdi over for EMS'en og dermed endnu mindre fald om ikke en stigning over for et vejet gennemsnit af handelspartners valutaer.

I besvarelsen bedes også oplyst udviklingen i den norske interbankrente før og efter devalueringen.

For en fuldstændigheds skyld skal jeg bemærke, at spørgsmålet ikke skal forstås som en opfordring til at følge Norges eksempel.

Svar (30/4 93):

Finansministeren (Lykketoft):

Den effektive norske kroners værdi er faldet ca. 3,4 pct. målt fra den 9. december 1992, dvs. dagen før den norske krone begyndte at flyde, til den 27. april 1993.

Hvis Norge havde fastholdt kronekursen over for den hårde kerne af EF-lande, ville den effektive norske kronekurs skønsmæssigt være steget 1 pct. siden den 9. december i stedet for at falde 3,4 pct.

Som beskrevet i pjecen »The Danish Economy – Policy and Perspectives« vil en devaluering skabe et opadgående pres på prisen på importerede varer. For at holde den samlede inflation nede skærpes således kravene til mindre indenlandsk skabt inflation, herunder lønstigninger.

I pjecen tages der ikke stilling til, hvorvidt inflationen rent faktisk vil stige i Norge. Der gøres derimod opmærksom på, at den norske devaluering ligesom for Sverige og Finland øger kravene til en økonomisk politik, der kan holde inflationen nede.

Både de korte og lange renter i Norge er faldet, siden den norske krone blev gjort flydende. Faldet i kronekursen er en direkte konsekvens af det samtidige fald i den korte rente og kan ikke ses uafhængigt af denne. At den lange norske rente er faldet, skyldes det internationale rentefald, men kan derudover muligvis ses som et udtryk for, at der ikke umiddelbart er forventninger til et større inflationspres i Norge. Disse forventninger hænger formentlig sammen med den lave økonomiske aktivitet.

I en situation, hvor den økonomiske aktivitet stiger, vil det derimod være afgørende, at der fastholdes en stram økonomisk linie for at undgå inflationspres.

Nedenstående tabel viser udviklingen i værdien af den effektive norske kronekurs og den norske renteutvikling. Det skal bemærkes, at en stigning i kronekursindekset er ensbetydende med et fald i den effektive norske kronekurs. Tallene er oplyst af den norske centralbank, Norges Bank.

Ultimo	Effektiv kronekurs	Interbank rente, 3 mdr. (1)	10-årig statsobligationsrente (2)
april 1992 ...	101,49	10,9	9,4
maj.	101,18	11,0	9,4
juni.	100,37	10,9	9,5
juli.	99,69	11,2	9,8